

క వి త

గీ విబుధలోకంబు “కవితైవ ♦ విద్య”యను మఁ
జదువు వచ నార్థమునను సం ♦ శయము గల దె ?
విద్యలకు నెల్ల నుత్తమ ♦ విద్య కవిత
దానిఁ దెలియుట విశ్వమం ♦ తయను గనుట.
○ ఇది మానమునకొక సారి ప్రకటింపఁబడుచు

సంపుటము 2 విరోధిక్ష్మామ సం॥ చైత్రమాసము . సంఛిక.11

న్యాయ చంద్రిక.

కాకదంత పరీక్షాన్యాయము.

కాకములకు దంతములుండవు , కావునఁ గాకదంతములెన్ని
యని పరీక్షింపఁబోవుట నగుఁబాటు. అట్లే నిదోఁషులకుఁ దప్పాలె
న్నఁ జూచుట వెడఁగుఁదనము.

కపోణిగుడన్యాయము.

వంచకులు మోచేతికి బెల్లమురాచికొని మాఘుర్యలోభమున
జవిగొనవచ్చిన యమాయకుల నెప్పింతురు. అట్లే కొందరు దీయని
మాటల నాసగొలిపి సుఖీలుర మోసపుత్తురు

బీజాంకురన్యాయము.

“ విత్తునకు మొలక మొదలు మొలకకు విత్తుమొదలు ” అ
నువాదమున కెప్పటికి నంతముండదు. కావున “ విత్తుముందా? చెట్లు

ముందా? ' యనిశంకించుట నిష్ఫలము. అట్లే యనవస్థిత విషయము లందు వివాదము చేసిబుఘలనలయింపరాదు.

అర్థజరతీ న్యాయము.

ముఖలావణ్యమున యవతియుస్తనపతనమున జరతియు నను టయుపపన్నముగాదు. అట్లే యేక దేశమునుగొని విరుద్ధధర్మముల నొకచోఁ బొసఁగింపఁ జూచుట చెల్లదు.

కూపయంత్రీ ఘటికాన్యాయము.

నూతిలోని నీరు చేదు నపుడు యంత్రమునందలి ఘటము లొక్కపు డూర్ధ్వగతియు నొక్కపు డధోగతియు నొందుచుండును. అట్లే జంతువులు కాలక్రమమున సుఖదుఃఖముల ననుభవించును.

తక్కికాంక్షిన్యాయము.

“ బ్రాహ్మణుల కందఱకుఁ బెరుఁగు వడ్డింపుఁడు. కౌండిన్యునకు మాత్రము చల్లపోయుఁడు ,, అని చెప్పినప్పుడు కౌండిన్యుఁడును బ్రాహ్మణుఁడే యగుటఁజేసి పెరుగు పోయవలసియున్నను, వేరుగాఁ జేర్కొనఁబడుట నానికి మజ్జిగయే వడ్డింతురు. అట్లే విశేషవిధులు సామాన్య విధుల బాధించును.

దండాపూషికా న్యాయము.

ఒక యతీశ్వరుఁడు రాత్రి భుజించుటకై కొన్నియప్పముల దండమునకుఁగట్టి చిలుకకొయ్యకుఁ దగిలించి దాఁచుకొనెను. మూషకములా పశ్యారముల పసిఁబట్టి వానిం దిచుటయకాక దండమును సైతము ముక్కలుగాఁ గొఱికివైచెను. అదిచూచి యొకయంతేవాసి “ సామీ! యెలుకలు దండమును ముక్కలు చేసిన ” వని తెలిపెను. అంత నా పరివ్రాజకుఁడు “ దండముఁ గొఱికిన యెలుక లప్పములుండనిచ్చునా? ” యని వగచెను. అట్లేఘనకార్యముల నిర్వహించినవారలఁతిపనులఁ బ్రవీణు లగుదురని తలంపవలయును.